

Προσφυγή των εταιριών UPS Europe N.V./S.A. και UPS Deutschland Inc. & co OHG κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 12 Ιουλίου 2004

(Υπόθεση T-284/04)

(2004/C 251/45)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

Οι εταιρίες UPS Europe N.V./S.A., με έδρα τις Βρυξέλλες, Βέλγιο, και UPS Deutschland Inc. & co OHG, εκπροσωπούμενες από τον T.R. Ottervanger και την A.S. Bijleveld, δικηγόρους, άσκησαν στις 12 Ιουλίου 2004 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει τη σιωπηρή απόφαση της Επιτροπής περί απορριψέως της από 13 Απριλίου 2004 επαναληπτικής τους αιτήσεως για πρόσβαση σε ορισμένα έγγραφα·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα:

Με απόφαση της 20ής Μαρτίου 2001 ⁽¹⁾, η Επιτροπή διαπίστωσε ότι η Deutsche Post AG, με την πρακτική της στον τομέα των υπηρεσιών μεταφοράς δεμάτων για το εμπόριο δι' αλληλογραφίας, είχε παραβεί τις διατάξεις του άρθρου 82 της Συνθήκης ΕΚ. Με την απόφαση αυτή η Επιτροπή υποχρέωσε, επίσης, την Deutsche Post να δημιουργήσει μια θυγατρική εταιρία υπηρεσιών μεταφοράς εμπορικών δεμάτων, καθώς και ένα σύστημα διαφανούς και σύμφωνης προς τους κανόνες της αγοράς τιμολογήσεως μεταξύ της Deutsche Post AG και της θυγατρικής αυτής εταιρίας. Η Deutsche Post υποχρεώθηκε να ενημερώνει ετησίως την Επιτροπή για την τήρηση αυτών υποχρεώσεων. Πράγματι, η Deutsche Post ενημέρωσε την Επιτροπή με έγγραφο της 22ας Μαΐου 2003. Οι προσφεύγουσες, που δραστηριοποιούνται στον ίδιο επιχειρηματικό τομέα, ζήτησαν μια μη εμπιστευτική μορφή του εγγράφου αυτού, την οποία έλαβαν στις 22 Σεπτεμβρίου 2003. Στις 20 Οκτωβρίου 2003 οι προσφεύγουσες ζήτησαν από την Επιτροπή να τους επιτρέψει την πρόσβαση σε στοιχεία σχετικά με τις μέσες τιμές εσωτερικής μεταφοράς με τις οποίες χρεώνει η Deutsche Post τη θυγατρική της εταιρία, στοιχεία που είχαν παραλειφθεί από το υπό μη εμπιστευτική μορφή έγγραφο της 22ας Μαΐου 2003. Οι προσφεύγουσες ζήτησαν επίσης πρόσβαση σε μια έκθεση και σε σχετικά λογιστικά στοιχεία που, κατά το ίδιο έγγραφο, είχαν υποβληθεί στην Επιτροπή στις 16 Νοεμβρίου 2001. Η σχετική αίτηση υποβλήθηκε βάσει του κανονισμού 1049/2001 ⁽²⁾, Επίσημη Εφημερίδα L 145 της 31ης Μαΐου 2001, σ. 43-48. Στις 18 Νοεμβρίου 2003 οι προσφεύγουσες επανέλαβαν το αίτημά τους και στις 13 Απριλίου 2004 υπέβαλαν επαναληπτική αίτηση. Με έγγραφο της 21ης Απριλίου 2004, η Επιτροπή επιβεβαίωσε τη λήψη της επαναληπτικής αιτήσεως και δήλωσε ότι διαβουλεύοταν με την Deutsche Post για το ακριβές περιεχόμενο των ευαίσθητων, από εμπορικής απόψεως, στοιχείων που περιλαμβάνονταν στα ζητηθέντα έγγραφα. Δεδομένου ότι, έκτοτε, δεν έλαβαν καμία άλλη απάντηση, οι προσφεύγουσες συνάγουν ότι πρόκειται για σιωπηρή απόφαση με την οποία η Επιτροπή απορρίπτει την αίτησή τους για χορήγηση προσβάσεως και ζητούν από το Πρωτοδικείο την ακύρωσή της.

Προς στήριξη του αιτήματός τους οι προσφεύγουσες προβάλλουν ισχυρισμό περί παραβάσεως, εκ μέρους της Επιτροπής, των διατά-

ξεων του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1049/2001, υποστηρίζοντας ότι, εν προκειμένω, δεν τυγχάνει εφαρμογής καμία από τις εξαιρέσεις του άρθρου 4 και ότι, συνεπώς, η ζητηθείσα πρόσβαση θα έπρεπε να είχε χορηγηθεί. Οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν, επίσης, ότι η Επιτροπή παρέβη την κατ' άρθρο 253 ΕΚ υποχρέωσή της να αιτιολογήσει την απόφασή της. Οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι η Επιτροπή παρέβη τις διατάξεις του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1049/2001 και για τον λόγον ότι δεν απάντησε εντός της προβλεπόμενης προθεσμίας και δεν αιτιολόγησε την απόφασή της περί απορριψέως της αιτήσεώς τους για χορήγηση προσβάσεως. Τέλος, οι προσφεύγουσες προβάλλουν τον ισχυρισμό ότι η Επιτροπή παρέβη τις διατάξεις του εσωτερικού της κανονισμού, όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση της Επιτροπής της 5ης Δεκεμβρίου 2001 ⁽³⁾. Κατά τις προσφεύγουσες, η Επιτροπή όφειλε να τερματίσει τις διαβουλεύσεις της με την Deutsche Post και να λάβει απόφαση εντός δεκαπέντε εργάσιμων ημερών.

⁽¹⁾ Απόφαση της Επιτροπής, της 20ής Μαρτίου 2001, σε μια διαδικασία σύμφωνα με το άρθρο 82 της συνθήκης ΕΚ (Υπόθεση COMP/35.141 — Deutsche Post AG) [κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό Ε(2001) 728], ΕΕ L 125 της 5.5.2001, σ. 27.

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1049/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 2001, για την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής.

⁽³⁾ ΕΕ L 345 της 29.12.2001, σ. 94.

Προσφυγή του Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 9 Ιουλίου 2004

(Υπόθεση T-286/04)

(2004/C 251/46)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

Το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας, εκπροσωπούμενο από τους R. Thompson QC και S. Grodzinski, Barrister, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε στις 9 Ιουλίου 2004, ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Το προσφεύγον ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει το άρθρο 2 της αποφάσεως 2004/451/ΕΚ της Επιτροπής, για την εκκαθάριση των λογαριασμών των κρατών μελών στο πλαίσιο των δαπανών που χρηματοδοτούνται από το Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (ΕΓΤΠΕ), τμήμα Εγγυήσεων, για το οικονομικό έτος 2003, που κοινοποιήθηκε υπό τον αριθμό C(2004) 1699 ⁽¹⁾, καθώςσον αφορά του λογαριασμούς του Rural Payments Agency (οργανισμού γεωργικών πληρωμών), του Department of Agriculture and Rural Development (τμήματος γεωργικής και αγροτικής ανάπτυξης), της Forestry Commission (επιτροπής δασών) και του Countryside Council for Wales ουαλικού συμβουλίου για την ύπαιθρο),

- να διαπιστώσει ότι η απόφαση διαχωρισμού των λογαριασμών του Scottish Executive Environment and Rural Affairs Department (της υπηρεσίας για το περιβάλλον και τις γεωργικές υποθέσεις της Σκωτίας) είναι παράνομη καθόσον δεν είναι σύμφωνη με τη μεθοδολογία δειγματοληψίας που προβλέπει η κατευθυντήρια γραμμή 8 την οποία εξέδωσε η Γενική Διεύθυνση VI της Επιτροπής (Γεωργία) τον Ιούλιο του 1998,
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα:

Η απόφαση 2004/451/EK της Επιτροπής εκδόθηκε στο πλαίσιο του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1258/1999 του Συμβουλίου (²) περί χρηματοδότησεως της κοινής γεωργικής πολιτικής. Με το άρθρο 2 της προσβαλλόμενης αποφάσεως, η Επιτροπή αποφάσισε να διαχωρίσει, μεταξύ άλλων, τους λογαριασμούς των οργανισμών πληρωμών για τους οποίους κάνει λόγο το προσφεύγον και να εκδώσει μεταγενέστερα απόφαση για την εκκαθάριση των λογαριασμών αυτών.

Το προσφεύγον ισχυρίζεται ότι, καθό μέτρο αφορά τους εν λόγω οργανισμούς, η απόφαση περί διαχωρισμού των λογαριασμών τους ελήφθη μόνον ή κυρίως βάσει του ότι η μεθοδολογία «δειγματοληψίας» που χρησιμοποίησε το Εθνικό Γραφείο Ελέγχου του Ηνωμένου Βασιλείου για την προπαρασκευή της εκθέσεως ελέγχου και των πιστοποιητικών για τους λογαριασμούς του 2003, ήταν διαφορετική από την ιδιαίτερη μεθοδολογία δειγματοληψίας η χρήση της οποίας προτάθηκε με την κατευθυντήρια γραμμή 8.

Προς στήριξη της προσφυγής του το προσφεύγον υποστηρίζει κατ' αρχάς ότι η Επιτροπή δεν νομιμοποιείται να απαιτεί από τους εθνικούς οργανισμούς πιστοποιήσεως να συμμορφώνονται με την προβλεπόμενη σε κατευθυντήρια γραμμή μεθοδολογία, εφόσον δέχεται ότι πληρούνταν τα κριτήρια που προβλέπουν ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1258/1999 καθώς και ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1663/95 (³). Το προσφεύγον ισχυρίζεται, περαιτέρω, ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο, ερμηνεύοντας τη δική της κατευθυντήρια γραμμή ως δεσμευτικό κανόνα δικαίου. Ακόμη και αν γινόταν δεκτό, σε αντίθεση προς τους ισχυρισμούς του προσφεύγοντος, ότι η κατευθυντήρια γραμμή μπορεί κατ' αρχήν να περιέχει δεσμευτικό κανόνα δικαίου, ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι η εν λόγω κατευθυντήρια γραμμή είναι αν μη τι άλλο διφορούμενη και η ερμηνεία της Επιτροπής είναι αντίθετη προς την αρχή της ασφάλειας δικαίου. Το προσφεύγον υποστηρίζει επίσης ότι, λαμβανομένων υπόψη των πραγματικών περιστατικών της υποθέσεως, η προσπάθεια της Επιτροπής να επιβάλει τη δική της ερμηνεία ως προς την κατευθυντήρια γραμμή 8 είναι αντίθετη προς την προστασία της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης. Επιπλέον, η προσπάθεια της Επιτροπής να ελέγξει τον τρόπο με τον οποίο η εθνική υπηρεσία ελέγχου του Ηνωμένου Βασιλείου ασκεί τους ελέγχους της είναι, σύμφωνα με την προσφεύγουσα, αντίθετη προς την αρχή της επικουρικότητας που ορίζει το άρθρο 5 της Συνθήκης ΕΚ και η οποία εκφράζεται με το άρθρο 3, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1663/95. Τέλος, το προσφεύγον υποστηρίζει ότι, σε περίπτωση που η Επιτροπή υποστηρίζει ότι η προσβαλλόμενη απόφαση στηρίχθηκε σε άλλες εκτιμήσεις, η απόφαση αυτή πάσχει πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως.

(¹) ΕΕ L 155 της 30.4.2003, σ. 129-133.

(²) ΕΕ L 160 της 26.6.1999, σ. 103-112.

(³) Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1663/95 της Επιτροπής, της 7ης Ιουλίου 1995, για τη θέσπιση λεπτομερειών εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 729/70 του Συμβουλίου όσον αφορά τη διαδικασία για την εκκαθάριση των λογαριασμών του ΕΓΤΠΕ, τμήμα Εγγυήσεων, ΕΕ L 158 της 8.7.1995 σ. 6.

Προσφυγή του Kris Van Neyghem κατά της Επιτροπής Περιφερειών που ασκήθηκε στις 15 Ιουλίου 2004

(Υπόθεση T-288/04)

(2004/C 251/47)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική)

Ο Kris Van Neyghem, κάτοικος Tienen (Βέλγιο), εκπροσωπούμενος από τον Dirk Janssens, άσκησε στις 15 Ιουλίου 2004 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Επιτροπής Περιφερειών.

Ο προσφεύγων ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση 87/2003,
- να ακυρώσει κάθε συναφή ή συνακόλουθη απόφαση,
- να κατατάξει τον προσφεύγοντα στον βαθμό B1 ή τουλάχιστον στον βαθμό B4, κλιμάκιο 4,
- να καταδικάσει την Επιτροπή Περιφερειών στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα:

Ο προσφεύγων είναι από την 1η Δεκεμβρίου 2002 υπάλληλος της Επιτροπής Περιφερειών. Προσβάλλει την απόφαση της 26ης Μαρτίου 2003 η οποία τον κατατάσσει οριστικώς στον βαθμό B5, κλιμάκιο 4.

Προς στήριξη της προσφυγής του, ο προσφεύγων προβάλλει έλλειψη αιτιολογίας της προσβαλλόμενης αποφάσεως και παράβαση των άρθρων 5, παράγραφος 3, 31 και 32 του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως, καθώς και παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως.

Προσφυγή των Caremar S.p.A. κ.λπ. κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 19 Ιουλίου 2004

(Υπόθεση T-292/04)

(2004/C 251/48)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική)

Οι Caremar S.p.A. κ.λπ., εκπροσωπούμενες από τους Gian Michele Roberti, Alessandra Franchi και Guido Bellitti, άσκησαν στις 19 Ιουλίου 2004, ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.